

Māra Madliena

Madlienas pagasta informatīvais izdevums

Nr. 305

2018. gada februāris

Bezmaksas

Pēdas sniegā – tāds kā mirkļa nopiedums. Viens noiets dzīves posms atstāts.

Ir agrs rīts, un krīt sniegs. Cilvēki steidzas, katrs nes savu dzīves kamolu līdzī. Katram tas unikāls un neatkārtojams. Steīga...

Steigā vienmēr kaut kas tiek palaists garām, it kā viss notiek, bet nenotiek – jāpaspēj tur, jāizdara tas, tad vēl tas, pēc tam vēl kaut kas. No kurienes gan rodas visas tās lietas un darīšanas? It kā vienu izdari, vēl desmit vietā parādās. Nekad nav tā, ka viss ir līdz galam izdarīts. Jo, ja būtu, tad laikam pasaule apstātos. Nu kā – viss ir izdarīts, un nekam vairs nav jēgas...

Piesnigušais ceļš ir grūti izbrieņams, ļoti traucējošs steidzīgajiem. Tā jau jāsteidzas, bet, lūk, vēl daba kaut kādus šķēršļus salikusi!

Paliek neskaitāmi daudz pēdu, te es biju... un te manis vairs nav, tik no-

spiedums palicis. Ir cilvēki, kas krāj „nospiedumus” – es te biju un tur biju. Nevis esmu, bet biju...

Svešinieki paskrien cits citam garām, tā vien šķiet, ka tikai piesnigušais sniegs viņus vieno, savienojot pēdu nospiedumus savdabīgā, nesaprotamā zīmējumā. Svešinieki... Kāpēc uzreiz nevar visi būt draugi? No svešo vidus draugi vienmēr ir nākuši. Tie iepriekš visi ir bijuši svešinieki, bet tad kļuvuši tik tuvi, pat nešķirami. Varbūt tie cilvēki, kas tagad paskrien cits citam garām, drīz vien satiksies un ies kopā roku rokā? To neviens nezina. Varbūt...

Blakus piesnigušajam ceļam mazs bērns veļ sniegavīru. Neviens viņu nepamana. Viņš vēl neprot steigties... Un starp visiem izskatās vislaimīgākais. Viņš izdomājis no sniega radīt mākslu. Ko citi samīn, viņš veļ, lai radītu un gūtu prieku... Tik maz izrādās vajag...

Mareks Liepa

Un nevajag neko vairāk –
Vien sauli un ceļu, kur iet.
Un nevajag neko vairāk –
Vien nedienām pretī smiet.
Un nevajag neko vairāk –
Vien labvēlīgs ceļā lai nāc.
Un nevajag neko vairāk –
Vien gaismu šo nosargāt.
Un tad dot to tālāk, tālāk
Caur sarmu, kas vizmo un zied,
Caur salu un ikdienas steigu,
Caur vārdiem, kas sirdī mīt.
/I.Tora/

Apsveicam februāra jubilārus

Monika Ostrovska	95
Ārija Sproģe	91
Edvīns Ozoliņš	90
Lucija Vāvere	85
Nīna Bogdanova	80
Zigrīda Zukule	75
Jevgenija Kameņkova	70
Beata Mārtiņa	65
Nikolajs Rimša	65
Inese Andriksone	60
Anita Līčīte	60
Grigorij Smirnovs	55
Valentīna Malnača	50
Inga Puriņa	50
Aivars Tīršs	50

Mūsu mazo vokālo kolektīvu dalība novada skatēs un konkursos

Vokāli instrumentālā grupa "Tikai runājiet"

7. decembrī A. Pumpura muzejā Lielvārdē mūsu skolas skolnieces Terēza Elza Rone, Nikola Markovska, Tija Kačanova, Agnese Lazdiņa un Marta Gulbe mūzikas skolotājas Ivetas Mežajevas vadībā piedalījās latviešu tautas dziesmu dziedāšanas konkursā „Lakstīgala 2018” – I kārtā. Sacensībās piedalījās Ogres, Lielvārdes un Ķeguma novadu dziedātāji. Mūsu komanda izcīnīja I vietu jaunākajā grupā.

23. janvārī Ogres Kultūras centrā notika Ogres, Ikšķiles un Lielvārdes novadu izglītības iestāžu mazo vokālo kolektīvu ikgadējā skate. Daudziem par patīkamu pārsteigumu skati atklāja Madlienas vidusskolas un jaunrades centra „Odivi” atbalstīta un jaunizveidota vokāli instrumentālā grupa, kuras sastāvā darbojas Māra Kļaviņa, Estere Ozoliņa, Evija Korovacka, Raimonds Batura, Edgars Mežajevs, Ance Ikauniece un Patriks Nikolajs Ozoliņš. Kolektīvs ieguva labu vērtējumu, no I pakāpes šķīra tikai 0,3 punkti. Skatē piedalījās arī sākumskolas meiteņu trio – Nikola Markovska, Tija Kačanova un Letīcija Elizabete Ekkerte, iegūstot II pakāpes novērtējumu, savukārt mūsu lieliskās solistes, kuras priecē daudzos koncertos, Māra Kļaviņa un Estere Ozoliņa tika novērtētas ļoti atzinīgi, abas iegūstot I pakāpes diplomus. Lielu un skaistu paldies pelnījuši visi dalībnieki un, protams, mūzikas skolotāja Iveta Mežajeva, kura ar brīnišķīgu dedzību strādā ar šiem skolēniem un gūst arvien labākus panākumus. Paldies sakām Madlienas Kultūras un jaunrades centra entuziastiem Viesturam Lazdiņam un Marekam Liepam par sadarbību, palīdzību un atsaucību.

Direktora vietn. audzināšanas darbā
Maruta Vīduce-Ševele

No kreisās puses: Terēza Elza Rone, Nikola Markovska, Agnese Lazdiņa, Marta Gulbe, Tija Kačanova.

No kreisās puses: Nikola Markovska, Letīcija Elizabete Ekkerte, Tija Kačanova.

Māra Kļaviņa

Estere Ozoliņa

Pirmsskolā „Taurenītis” viesojās hokeja kluba „Kurbads” hokejisti

Pavisam nejauši mūsu pirmsskolai pirms gada izveidojās draudzība ar hokeja klubu „Kurbads”, kad viņi mūs pārsteidza ar mīkstajām rotaļlietām, kas tika saziestas labdarības akcijā „Lāči lido”. Īsi pēc Ziemassvētkiem, 27. decembrī, mūs uzaicināja jau uz citu labdarības spēli Kurbads ledus hallē Rīgā. Tā bija ļoti atbildīga Latvijas kausa pusfināla spēle starp HK Kurbads

un HK Liepāja/Optibet. Aizraujošā un emocionālā mačā pārāki izrādījās HK Kurbads hokejisti, pieveicot liepājniekus ar 4:3. Ne mazāk aizraujošs šis mačs bija arī mums – bērnu darbiniekiem, bērniem un vecākiem, kas iejutāmies līdzjutēju lomā un atbalstījām HK Kurbads spēlētājus. Aktīvi iesaistījāmies spēles pārtraukumā organizētajā konkursā par precīzāk mes-

to ripu uz ledus. 100 ripas reizē lidoja uz ledus, un tika mērīts attālums līdz laukuma centram. Šajā konkursā uzvarēja un savā īpašumā ieguva Oskara Cibulška spēles kreklu tieši mūsu „Saulespuķes” grupas audzēkne Zane Tumane, kura ar to ļoti lepojas.

15. janvāra rītā mūsu bērnu darbināri jau otro reizi viesojās HK Kurbads puišos un pārsteidza bērnus no „Pīpenītes” grupas uz ledus laukuma, kur viņiem notika sporta nodarbība skolotājas Aelitas Lazdiņas vadībā. Tad tikai sākās jautrība, kad varēja padzenāt ripu kopā ar hokejistiem. Nūjas bija, ripas bija, vēl tikai trūka slidas. Visi priecīgi – gan lieli, gan mazi – iekarsuši un manāmi sārtiem vaigiem devās uz bērnu darbināru, kur hokeja kluba „Kurbads” hokejisti nodeva bērniem dāvanas – ziemas sporta inventāru un HK Liepāja/Optibet dāvētās mīkstās rotaļlietas.

Novēlam HK Kurbads uzvaru Latvijas kausa finālā Arēnā Rīga 2018. gada 6. februārī!

Madlienas VPĪI „Taurenītis”
vadītāja Ingrīda Mārtiņa

Izsludināts projektu konkurss VEIDOJAM VIDI AP MUMS OGRES NOVADĀ

Ogres novada pašvaldība izsludina projektu konkursu iedzīvotāju grupām un nevalstiskajām organizācijām „Veidojam vidi ap mums Ogres novadā”. Kopējais konkursā pieejamais finansējums ir 40 000 EUR. Maksimālā summa, kas var tikt piešķirta vienam projektam, ir 1500 EUR.

Projektu konkurss rada iespēju iedzīvotājiem īstenot projektus dažādās

ar dzīves kvalitātes uzlabošanu saistītās sfērās. 2018. gada projektu konkurss prioritātes ir:

- 1) publiski pieejamu atpūtas un sabiedrisko zonu, kā arī kultūrvēsturisku objektu atjaunošana un labiekārtošana;
- 2) publiski pieejamu sporta un aktīvās atpūtas objektu izveide un pilnveidošana;
- 3) jaunu vides objektu izveide;
- 4) videi draudzīgu, ilgtspējīgu un kompleksu lietus ūdens uzkrāšanas un/vai novadīšanas risinājumu (lietus dārzus, bioieplakus, mākslīgo mitrāju) ieviešana publiskās un brīvi pieejamās teritorijās, to popularizēšana;
- 5) citas investīcijas publiski pieejamā infrastruktūrā un/vai sabiedriski nozīmīgu problēmu risināšanai.

Projektu pieteikumi jāiesniedz Ogres novada pašvaldības Apmeklētāju pieņemšanas centrā Ogrē, Brīvības ielā 33, 1. stāvā līdz 2018. gada 12. februārim plkst. 17.00.

Konkurss nolikums, pieteikuma veidlapa, norādījumi tās aizpildīšanai un citi ar konkursu saistītie dokumenti pieejami Ogres novada pašvaldības portālā www.ogresnovads.lv (sadaļā Pašvaldība – Projekti – 2018. gads).

Papildu informāciju un konsultācijas par konkursa nolikumu iespējams saņemt pie Ogres novada pašvaldības sabiedrisko attiecību speciālistes – projektu vadītājas Sandas Zemītes (Ogrē, Brīvības ielā 33, 4. stāvā, 409. kabinetā, tālr. 650 22169, e-pasts: sanda.zemite@ogresnovads.lv).

Simfoniskā orķestra koncertā Rīgā

Februāris. Te uzsnieg, te nokūst, te vēl ziema, te jau pavasaris. Daba atskaņo simfoniju vai džeza improvizāciju? Kārļa Kažociņa Madlienas Mūzikas un mākslas skolas audzēkņi 2. februārī devās uz Lielo ģildī Rīgā, lai klātienē klausītos Latvijas Nacionālā simfoniskā orķestra koncerta „Kalniņa Ceturtā un simfoniskais džezs” ģenerālmēģinājumu. Šāds bezmaksas lielkoncerta ģenerālmēģinājums tiek rīkots jau trešo reizi, kā klausītājus aicinot Latvijas mūzikas skolu audzēkņus, audzinot sev jaunus klausītājus un varbūt arī potenciālos kolēģus. Šoreiz orķestra viesi bija Šveices klaviertrio „Trio Vein”. Muzicēja sitaminstrumentālists Florians

Arbencs un pianists Mihaels Arbencs (dvīņu brāļi), un kontrabasists Tomass Lēnss, visi trīs arī komponē.

Izbraucām gana agri, un ierodoties mūs sagaidīja ar siltām maizītēm. Tas piestāv ziemai. Namatēva lomā – LNSO fonda līdzdibinātājs Jānis Jenzis. Noskaņojāmieš un devāmieš klausīties Imanta Kalniņa Ceturto simfoniju. Mūzikas teorētiķis un LNSO redaktors Orests Silabriedis īsi iepazīstināja ar I. Kalniņa simfonijas vēsturi un „Trio Vein”. Un tad simfonija. Zālē klusums, bērni, šķiet, klausījās, nemirkšķinot acis. Nopietna tēma – brīvības alkas totalitārajā padomju režīmā, ko Kalniņš ietērpis mūzikā, izskanēja pie-

tiekami saprotami, zāle elpoja līdz ar katru noti. Pie diriģenta pulsts vitālais un atraktīvais Kaspars Ādamsons. Pārtraukums. Koncerta otrajā daļā galvenā nozīme džezam. Šveiciešu radītais simfoniskais bops tika spēlēts ar aizrautību, atdevi un azartu. Mūsu audzēkņi sajūsmā par sitaminstrumentu solo un saspēli! Pēc koncerta visu no Latvijas dažādām mūzikas skolām sabraukušo audzēkņu kopbilde zālē un LNSO fonda sarūpētās pusdienas. Tad devāmieš arī no ģildes, lai brauktu mājup. Ārā bija pavasarīgs gaiss. Daba spēlēja savu mūziku.

No 20.janvāra-3.martam Madlienas bibliotēkā interaktīva izstāde

Tajā var iepazīt Latvijas jūras piekrastē un saldūdeņos sastopamās zivis, uzzināt par šo zivju uzību, vairošanos, ēdienkarti un dzīvesveidu.

Izstādē var ne vien skatīt zivju attēlus un lasīt aprakstus, bet arī likt kopā lauznišus, nosakot zivju svaru, mikroskopā pētīt zivs zvīņas, izspēlēt dažādas spēles par zivīm un iesaistīties citās nodarbībās.

Grupām apmeklējumu iepriekš pieteikt pa tel.26674040

Izstādi veidoja Vides gidu asociācija
Finansēja Zivju fonds

Madlienas skolēnu sasniegumi sportā janvāra mēnesī

No labās puses pirmais- Elvis Veinbergs

Mūsu skolas skolēni šai mēnesī piedalījās astoņās vieglatlētikas sacensībās gan starpnovadu, gan republikas mērogā. Sasniegumi ir ļoti labi, jo treniņu apstākļiem ziemā ir tikai sporta zāle un pašu skolēnu centība.

11. janvārī piedalījāmies Madonas BJSS vieglatlētikas 5-cīņas sacensībās. Kristers Sams izcīnīja 3. vietu starp U18 un U20 zēniem. Bijušais Madlienas audzēknis Elvis Veinbergs 1. vietā U16 zēnu grupā.

13. janvārī republikas sacensībās „Sportland kausā” Elvim Veinbergam 3. vieta 60 m skrējienā, madlieniecim Kristeram Reinardam Zariņam 5. vieta 1 km skrējienā.

23. janvārī Madonas BJSS sacensībās U18 un U20 piedalījās arī Madlienas skolēni, Emīls Smilškalns – 1. vieta

basketbola bumbas mešanā, 1. vieta 5 kg pildbumbas grūšanā ar rezultātu 11.80 m un 3. vieta 1000 m skrējienā,

Liene Šķēla un Sandija Liepa

rezultāts 2.52.6 min. Eduardam Praļičam 2. vieta tāllēkšanā ar rezultātu 5.98 m, 3. vieta trīssoļlēkšanā ar rezultātu 12.12 m.

Luīze Madara Dzene uzvarēja 3 kg pildbumbas grūšanā 11.77 m, Ērikai Bogdanovai 2. vieta 60 metru barjerskrējienā ar rezultātu 10.5 s un Ancei Škutānei 3. vieta basketbola bumbas mešanā.

No 27. līdz 28. janvārim Rīgā notika divas republikas sacensības. Daudzcīņas sacensībās startēja vairāki zēni, vislabāk veicās Elvim Veinbergam – 3. vieta U16 grupā 5-cīņā republikā. Republikas sacensībās soļošanā 3. vieta 1 km distancē Justam Liepiņam ar rezultātu 6.10.72 min.

Raivis Andriksone

No labās puses pirmais- Justs Liepiņš

31. janvārī Madonas BJSS sacensībās U12 grupā 2. vieta Raivim Andriksoneim 60 m skrējienā, 3. vieta rokas bumbas mešanā Sandijai Liepai, 3. vieta 60 m skrējienā Lienei Šķēlai un Robertam Boreiko 3. vieta 600 m skrējienā.

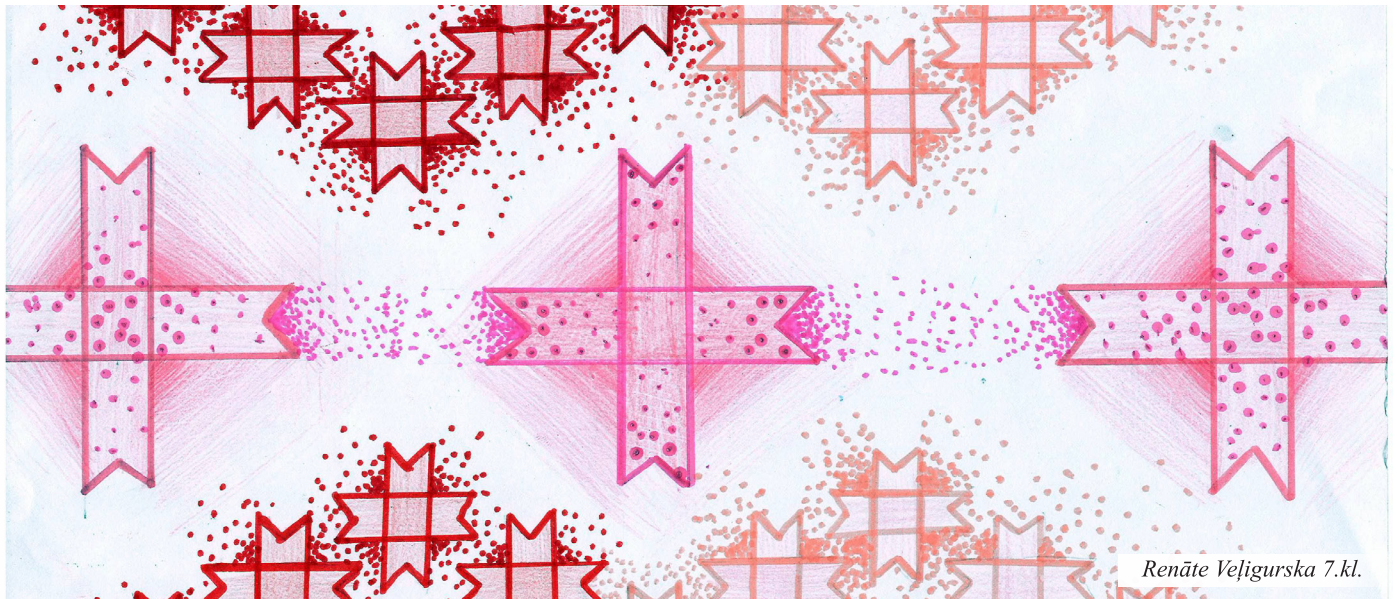
Nākamajā mēnesī arī ir daudz sacensību, un Madlienas skolēni turpinās piedalīties tajās kā Ogres novada sporta centra audzēkņi. Februārī notiks 3 republikas mēroga sacensības Kuldīgā un Rīgā. Cerēsim, ka medaļas neizpaliks.

Madlienas vidusskolas sporta skolotājs un Ogres SC vieglatlētikas treneris J. Liepa

Latvija – mana dzimtene

Renāte Veļīgurska 7.kl.

2018. gads ir aizsācies mūsu valsts simtgades zīmē, kad tiek rīkoti krāšņi pasākumi, konkursi, daudzveidīgas kultūras norises mūsu Latvijai. Arī Madlienas vidusskolas skolēni ir radījuši jaukus darbus savai tēvzemei. Tie ir sirsnīgi un patriotiski dzejoļi un zīmējumi. Dzejas autori – 3.a un 4.c klases skolēni, bet ilustrāciju – 7.a klases audzēkņi.

Latvija ir mana dzimtene, Latvijā es dzīvoju,
Latvijā es dzīvošu, kad izaugšu.
Un, kad liela izaugšu, mammai palīdzēšu es.
Latvija lai dzīvo ilgi, darot bērņus laimīgus!

Alise Žurēviča, 3.a kl.

Latvija ir manas mājas,
Vienmēr dzīva es šeit būšu.
Latvijā ir gaiss tik tīrs,
Vienmēr viegla spalviņa būšu.

Terēza Elza Rone, 3.a kl.

Kāda ir Latvija, māmiņ?
Latvija ir kā puķe liela.
Kāda ir Latvija, māsiņ?
Latvija ir kā pasaule liela.

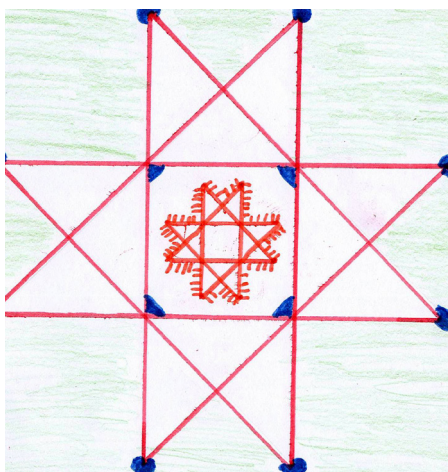
Kāda ir Latvija, brālīt?
Latvija ir kā kosmosa kuģis.
To es vēl nezinu.
Paaugšos, zināšu, kāda ir Latvija.

Ieva Kleinberga, 3.a kl.

Latvijā mēs dzīvojam.
Latvijā mums draugi.
Latvijā mums ģimene.
Latvijā mums mājas.
Latvijā skaistākās pilsētas.
Latvijā skaistākie lauki.
Latvijā cilvēki dāsnākie.
Latvijā bērni visjaukākie.

Heidiņa Rimša, 3.a kl.

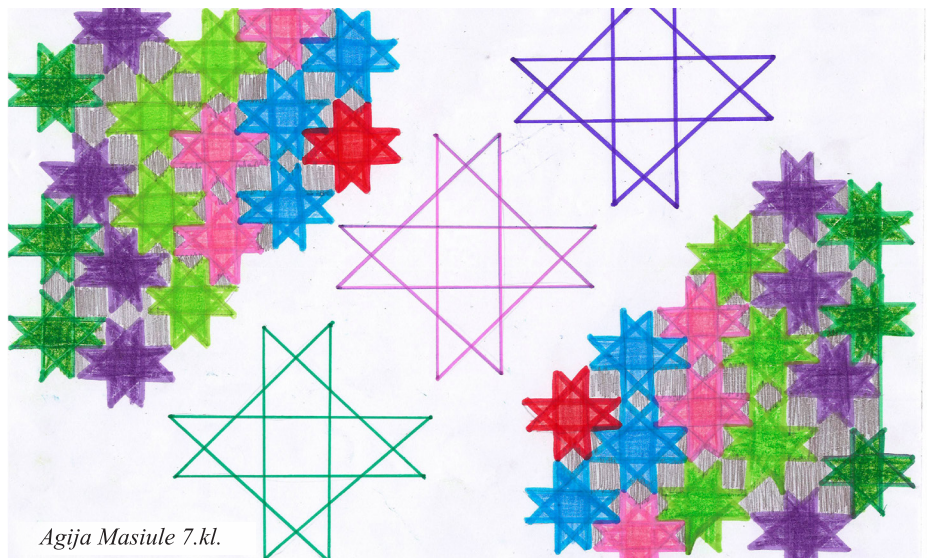
Mana tēvzeme ir maza,
Bet droša un draudzīga.
Mēs varam būt droši,
Ka viss būs labi.

Dāvis Saimons Jākobsons 7.kl.

Latvija, mana mīlā Latvija,
Cik skaista ir tā!
Tai skaisti ir meži un upes,
Cilvēki labi, skola un skolotāji!
Un, pat ja man jāpamet būtu,
Sirdī man vienmēr tu būtu!

Jānis Dūrītis, 3.a kl.

Agija Masiule 7.kl.

Latvija – mana dzimtene

Nav jābaidās no citiem,
Jo ir, kas sargā.
Viss ir droši kā vienmēr.

Nellija Reveliņa, 3.a kl.

Latvija, Latvija – tā ir mana dzimtene!
Vienmēr tu skaista, vienmēr tu tīra.
Saulaina, jauka un mīļa –
Tā ir mana Latvija!

Sandija Liepa, 3.a kl.

Labā Latvija, mana mīļā zemīte,
Kur es piedzimu, kur es mācos.
Mana mīļā, mīļā zemīte,
Cik laba viņa ir!

Aleksis Artis Krūmiņš, 3.a kl.

Tu mana tēvzeme mīļā,
No tevis atteikties nevēlos.
No sirds tev saku paldies
Par visu labo, ko esi devusi man.

Aiga Rudzgaile, 3.a kl.

Sarkanbaltsarkanais –
Tas ir mans karogs,
Mana tauta,
Mana himna
Un mana zeme.

Un ar šiem vārdiem
Es eju pasaulē.
Latvieti, nāc, piebiedrojies!
Būsīm visvarenākā tauta pasaulē!
Jo šis ir mūsu karogs,
Mūsu tauta,
Mūsu himna,
Mūsu zeme.

Laura Leitāne, 4.c kl.

Dzīvoju es Latvijā
Skaistā lauku maliņā.
Apkārt man ir daudzi koki –
Zaļi, tumši, plaši, skaisti.

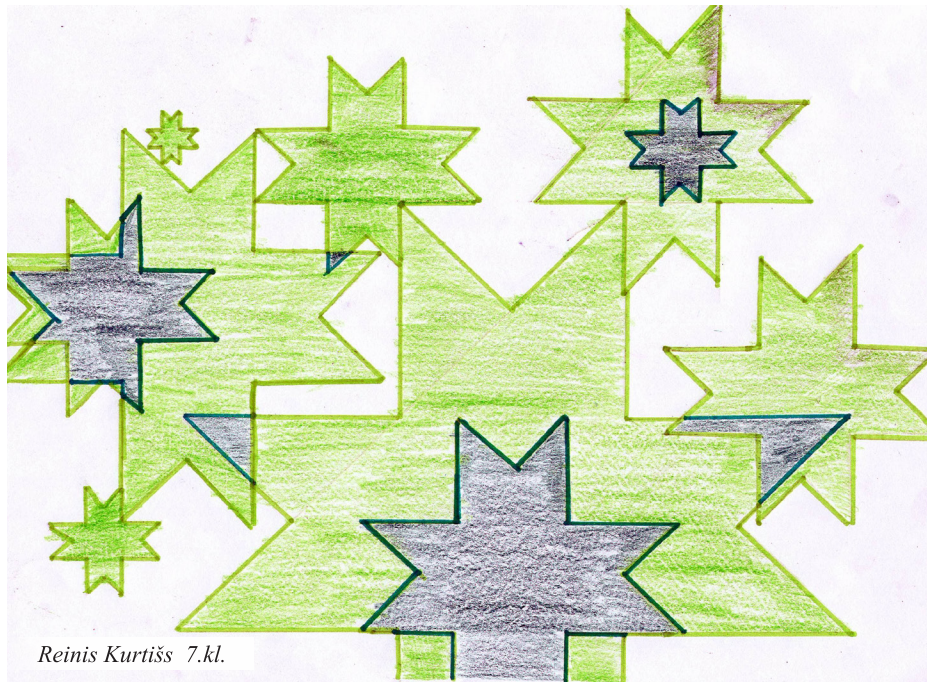
Amanda Patrīcija Telnere 4.c kl.

Mana Latvija, mana dzimtene,
Ar skaistām, tīrām upītēm.
Ar skaistu, puķainu pļavu –
Mana Latvija, labākā Latvija!

Tavas skaistās, smaržīgās pilsētas,
Kur koki stalti, zaļi.
Tik nebēdā, Latvija,
Tu būsi un esi man vislabākā!

Letīcija Elizabete Ekkerte, 4.c kl.

Es mīlu tevi, tēvzeme mana,
Es esmu tavš un mana ģimene tava.

Reinis Kurtiņš 7.kl.

Nekur nav tik labi kā pie tevis,
Nekad nenožēlošu to, ko esmu tev devis.

Es tevis dēļ atdošu savu godu un spēku
Un padarīšu mūsu ikdienu par slavenu dēku.
Es mīlu tevi, Latvija mana,
Nekad man tevis mīlēt nebūs gana!

Harijs Jānis Plūģis, 4.c kl.

Latvija, tu esi mana dzimtene,
Zeme, kurā esmu dzimis,
Zeme, kurā esmu audzis.
Tu esi mans gods,
Tu esi mans lepnums.
Latvija, mana tēvzeme.

Kristians Andress Balodis, 4.c kl.

Šeit ir mana dzimtene.
Šeit ar ģimeni es dzīvoju.
Šeit es izglītību gūstu,
Šeit es savu dzīvi veidoju.
Šeit cilvēki visskaistāk dzied.
Šeit cilvēki dejo visskaistāk.

Šeit jūtos es vislabāk,
Jo dzimtene – tā mana, tā mana Latvija.

Voldemārs Teika, 4.c kl.

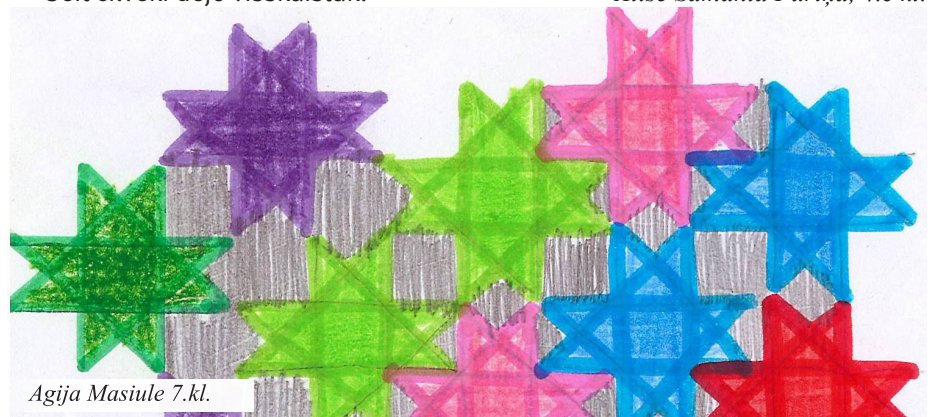
Mana skaistā Latvija,
Mana mīļā dzimtene.
Tik krāsaina un zaļa,
Rakstos tīta tu mums esi.

Vēsturiski tavi piedzīvojumi,
Sarkanbaltsarkanais karogs plīvo.
Mīlam tevi, kāda tu esi,
Prieks ir mūsu sirdīs!

Elīza Tirzmaliete, 4.c kl.

Mana mīļā Latvija,
Vienmēr tevi mīlēšu.
No visām zemēm, Latvija,
Tu viskaistākā esi.
Tu skaista esi vasarā
Ar jaukām ziedu pļavām.
Tu skaista rudens krāšņumā
Un baltā ziemas segā!

Alise Samanta Puriņa, 4.c kl.

Agija Masiule 7.kl.

Vairāk nekā divus gadus avīzes lasītājus priecēja Madlienas vidusskolas absolventu stāsti – krāsaini, dažādi, taču visus caurstrāvotāja savas skolas mīlestība un pateicība skolotājiem. Šajā numurā – jaunākais atmiņu stāsts, kura autore ir 2017. gada 43. izlaiduma absolvente Undīne Piterniece. Lai jauka lasīšana!

Esmu mācījusies kārtīgā lauku vidusskolā

Madlienā dzīvoju tikai trīs gadus, taču dziļi sirdī sevi uzskatu par madlienieti. Bērniņu galvenokārt pavadīju „Krstos” – Madlienas pagasta nomalē. Tur arī satiku pirmo bērnodārza un klases biedreni, māsīcu Sintiju Piternieci. Bērnodārza gaitas „Taurenīti” uzsāku 2002. gada rudenī. Vēl joprojām atceros pirmos iespaidus – svešos bērnus, audzinātājas un neskaitāmās

rotaļlietas. Pāršķirstot fotogrāfijas no bērnodārza laikiem, secinu, ka ar daļu no tā laika grupasbiedriem kopā biju līdz pat vidusskolas absolvēšanai 2017. gadā (43. izlaidums).

Madlienas vidusskolā sāku mācīties 2005. gada 1. septembrī. Todi dien 12. klases skolēni mūs, satrauktos pirmklasniekus, pie rokas aizveda uz Madlienas estrādi, kur notika Zinī-

bu dienas svinīgais pasākums. Kā jau visiem skolas gaitu uzsācējiem, arī mums bija bail no nezināmā, garā ceļojuma, kuru bijām nupat uzsākuši. Jau no pirmās dienas centos būt ļoti apzinīga skolniece. To arī no manis sagaidīja vecāki un citi radnieki. Ieejot jaunajā klasē, uzreiz izlēmu, ka sēdēšu pirmajā solā, tieši pie skolotājas galda.

Drošības sajūtu radīja klases audzinātāja Dace Priedoliņa, kas rūpējās par mums kā par pašas bērniem, kā arī tas, ka mācījos vienā iestādē ar vecāko brāli Tomu Piternieku. Biju pārliecināta, ka nepieciešamības gadījumā viņš palīdzēs.

Ārpus mācību darba piedalījos tautu deju pulciņā, kuru vadīja stingrā un prasīgā Vēsma Valmiera. Tieši viņai varu pateikties par ieaudzināto dejas mīlestību, precīzu tehnikas apguvi, disciplīnu un vēl daudzām citām lietām, ko esmu guvusi no dejošanas. Pirmajos skolas gados darbojos arī folkloras pulciņā. Tajā pieteikties mani mudināja vecmamma. Kopā ar citiem pulciņa biedriem un tā vadītāju D. Priedoliņu lieliski pavadījām laiku, dziedot dažādas dziesmas turpat klasē, kā arī izstaigājot visus Madlienas uzņēmumus ķekatu laikā. Neizpalika arī stāstnieku konkursi, kuros varēju gūt pieredzi publiskajā runā. Jau mācoties 1. klasē, Piedaugavas novada kārtā Koknesē ieguvu Lielā stāstnieka nosaukumu (tas, šķiet, bija augstākais novērtējums) un tiku izvirzīta tālāk uz Rīgu. Ja nebūtu šī folkloras pulciņa, diez vai man kādreiz vēl būtu bijusi iespēja uzstāties Rīgas Latviešu biedrības namā. Toreiz biju pamatīgi satraukusies, jo mani, sīciņo

Esmu mācījusies kārtīgā lauku vidusskolā

meitenīti, pirmoreiz nostādīja mikrofoņa priekšā. Skolotājas Daces mudināta, saņēmu dūšu un sāku auditorijai klāstīt stāstu par to, kā abas ar māsīcu „Krastu” teritorijā taisījām būdas no kartupeļu kastēm. Tur tiku nodēvēta par Dižo stāstnieci. Labi, ka žūrija nezināja, cik daudz informācijas toreiz izdomāju uz vietas, jo satraukuma dēļ neatcerējos pilnīgi neko.

Ar sākumskolas gadiem saistās ļoti jaunas, varētu pat teikt, mežonīgas atmiņas. Mūsu klase nebija no mierīgajām, un blēņas darīja ne vien zēni, bet arī meitenes. Mācoties 1. klasē, īpaši „draudzīgas” attiecības klases meitenēm bija izveidojušās ar 4. klases puisiem, tai skaitā arī ar manu brāli. Neskaitāmi starpbriži tika pavadīti, skraidot pakaļ brāļa klasesbiedriem, kniebnot viņiem, raujot aiz matiem. Arī paš aizsardzības prasmes tika apgūtas pietiekami labā līmenī. Cēloni šīm „simpātījām” īsti neatceros, taču zinu, ka tās ilga tikai pirmo skolas gadu. Tomēr dažreiz gan notika vēl kādi starpgadījumi. Uzsākot mācības 2. klasē, bija izmainījusies mūsu klases telpa, tas ir, pa vasaru tika veikts remonts – pārkrāsotas sienas, radiatori, iegādāti jauni galdi un krēsli. Pēc kāda laika virs durvīm parādījās gara, koši sarkana svītra. Kā tā tur radās? Pavisam vienkārši – kāds no klasesbiedriem ar skolotājas jauno rādāmkoku svieda savam „cīņu biedram”, pārcentās un atstāja uz sienas līniju, kas tur ir vēl šodien. Atceros, ka šādos cīņu brīžos palīgā tika ņemts ne vien rādāmkoks, bet arī glāzes un šķēres, kā arī radiatoru detaļas, no kurām palika tīri skaisti zilumi. Diemžēl ar to mūsu nedarbi nebeidzās. Mācoties 3. klasē, pamanījos izsist logu „vecās” skolas gaitenī. Tāpat arī mūsu klase bija vainojama pie sākumskolas elektroniskā pulksteņa salaušanas.

Lai arī cik nedarbu tika veikti, arī mācības mēs spējām „turēt” augstā līmenī. 3. klasē par mūsu klases audzinātāju kļuva Aelita Niedrīte, kuru laikam nespējām pieņemt, jo nākamajā gadā viņas vietu ieņēma Vita Volkopa. Jau šajos skolas gados braucām uz olimpiādēm, labinieku ekskursijām, piedalījāmies dažādos konkursos un pasākumos.

Uzsākot mācības 5. klasē, par audzinātāju kļuva stingrā un prasīgā

latviešu valodas un literatūras skolotāja Silvija Tutāne. Tajā gadā atkal varējām justies kā tikko skolas gaitas uzsākuši – tik daudz kas bija mainījies. Bijām lielās skolas skolēni, sākām apgūt citus mācību priekšmetus, arī skolotāja vairs nebija tikai viena. Kaut arī apjukuši no visa jaunā, klase tomēr bija drosmīga – nu varējām nervus „bendēt” ne tik vienai skolotājai. Īpaši atmiņā palikušas pamatskolas matemātikas stundas, kuru laikā vairāk sportojām, nekā rēķinājām. Visvairāk mums patika mest dzēšgumijas un penāļus pa klasi, skolas somas un papīra lidmašīnas ārā pa 3. stāva logu. Ziemā nereti sanāca arī pikoties turpat klasē, bet, ja beidzās sniegs, izdoma tika likta lietā. IZRādās, no slapja tualetes papīra arī sanāk tīri ciešamas pikas.

Tā nu arī pavadījām visus pamatskolas gadus, apvienojot lietderīgo – mācības – ar patīkamo – ālēšanos. Klases kolektīvs bija diezgan „raibs” – bija gan teicamnieki, gan tādi, kuriem mācībās īpaši neveicās. Šī dažādība arī mūs vienoja. It sevišķi, ja bija veicami grupu darbi – kāds vienmēr centās tikt komandā ar „gudrajām meitenēm”, tā teikt, lai pašam nekas nebūtu jādara. Tomēr vislabāko komandu veidoja viss klases kolektīvs kopā. Lai arī kādas nesaķaņas dažkārt valdīja mūsu starpā, bijām spējīgi apvienoties kāda mērķa vārdā. Kopīgi piedalījāmies dažādajos skolas pasākumos un konkursos. Visspilgtāk atmiņā palikušas popielas, Ziemassvētku pasākumi un, protams, rudens skrējieni „Aizej tur, nezin, kur”. Neiztikām arī bez panākumiem – esam nopelnījuši gan godalgotas vietas popielās, gan arī iegūti „Meitene Zeltene” tituli u.c.

Pamatskolas gados ar skolas starpniecību sanāca diezgan daudz paceļot gan pa mūsu pašu valsti, gan ārpus tās robežām. Skaista tradīcija bija labinieku ekskursijas, kurās tika vesti skolas apzinīgākie un sekmēs veiksmīgākie skolēni. Katru gadu tika rīkotas arī klases ekskursijas. Mūsu klasei bija sava tradīcija – maija beigās braukt uz Jūrmalu, uz Līvu Akvaparku. Ar deju kolektīvu devāmies uz koncertiem un festivāliem dažādās Latvijas pilsētās un, protams, neaizmirstamais piedzīvojums – piedalīšanās Dziesmu un deju svētkos Rīgā. Dejojot skolas deju kolektīvā, deju svētkos piedalī-

jos pat divreiz – 2008. un 2010. gadā. Mums, lauku bērniem, tas bija liels notikums – nedēļu dzīvot galvaspilsētā tikai pāris skolotāju uzraudzībā. Šajā laikā nostiprinājās draudzības saites gan ar kolektīva biedriem, gan skolotājām, kas pavadīja laiku kopā ar mums. Madlienas vidusskola ir piedāvājusi pieteikties arī dažos ārzemju braucienos. Esmu gan divas nedēļas pavadījusi nometnē Vācijā, gan braukusi ekskursijā uz Igaunijas pilsētu Tartu. Abos izbraucienos tika lieliski pavadīts laiks kopā ar skolasbiedriem un gūta brīnišķīga pieredze, iepazīstoties ar citu tautu vēsturi un kultūru.

Nozīmīgākais pamatskolas notikums bija 9. klases izlaidums. Aplicību par pamatizglītības apguvi saņēmu es un vēl 16 mani klasesbiedri. Bijām atstāti būtiska lēmuma priekšā – turpināt mācības Madlienas vidusskolā vai tomēr iet kādu citu ceļu. Jau todien zināju, ka palikšu tepat, Madliēnā.

Uzsākot mācības 10. klasē, šķita, ka nu mācos pavisam citā skolā. Bija mainījies klases kolektīvs – no 17 palikām 13 un klāt nākusi taurupiete Linda Elīza Lapsa. Tāpat arī klases audzinātāja cita – Alda Karaseva, kuru jau bijām iepazīnuši kā skolas direktori un angļu valodas pasniedzēju. Tāpat arī mainījies skolas direktors, un pa vasaru izremontētas un labiekārtotas skolas telpas. 10. klasē centos iesaistīties visur, kur vien varēju. Papildus mācībām darbojos skolēnu pašpārvaldē, uzsāku dalību projektā „Esi līderis”, deju Madlienas kultūras nama JDK „Daina”, kā arī kādu laiku apmeklēju ansambļa nodarbības.

10. klase atmiņā paliks ar vidusskolēnu iesvētībām un klases kopīgajiem pasākumiem. Mācību ekskursija uz „Brakiem”, Cesvaines pili, Kalsnavu un Likteņdārzu Koknesē saistās ar daudziem pozitīviem brīžiem, pašiņiem ik pēc 10 minūtēm un arī pāri saplēstu bikšu. Tajā gadā klases kolektīvs kļuva saliedētāks. Pat pēc mācību gada noslēguma, jūnija sākumā, kopā devāmies laivu braucienā pa Ogres upi no „Kraustiem” līdz Lēdmanei. Sacensības nebija plānotas, taču cīņa par to, kura laiva sasniegs galamērķi pirmā, bija spraiga. Brauciens bija jautrs, un starpgadījumu ar iekrišanu ūdenī arī

Esmu mācījusies kārtīgā lauku vidusskolā

gandrīz nebija.

Kā jau daudziem, arī man visvairāk atmiņā ir palikusi 12. klases Ziemassvētku ludziņa. Mūsu klase iestudēja uzvedumu „Ziemassvētki Kasīšu ciemā”, kura laikā iepazīstinājām skatītājus ar kasīšiem un Grinču. Liels paldies jāsaka latviešu valodas un literatūras skolotājai Zintai Saulītei par scenārija izstrādi, kā arī mūsu klases audzinātājai par režisora pienākumu veikšanu. Saistībā ar mūsu ludziņu jāizceļ manas māsiņas veikums – Grinča lomu viņa „iznesa” par visiem 100 procentiem! Protams, arī pārējās lomas

tika izspēlētas ļoti labi. Vēl joprojām manī ir gandarījuma sajūta par izdevušos pasākumu. Pēc Ziemassvētkiem laiks paskrēja vēja spārniem – Žetonu vakars, pēdējais zvans, eksāmeni un izlaidums.

Esmu priecīga, ka 12 gadus varēju Madlienas vidusskolu saukt par savu skolu. Šeit ieguvu daudz draugu, paziņu un, protams, zināšanu. Esmu pateicīga Madlienas vidusskolas skolotājiem par pacietību, sapratni un neatlaidīgu darbu, mācot skolēnus. Tehniskajam personālam – par mājīgās atmosfēras un drošības sajūtas radīša-

nu skolas telpās.

Savu izvēli – turpināt mācības Madlienas vidusskolā – ne brīdi nenožēloju. Varu lepoties, ka esmu mācījusies kārtīgā lauku vidusskolā, kur piedēriģis jūtas katrs tās skolēns. Novēlu, lai skolai nekad nepazūd labā aura, kura vienmēr patīkami ietekmē katru, kurš uzturas tās telpās! Lai nerimst mācību iestādes attīstība! Lai skolai daudz motivētu un gudru skolēnu! Lai katrs, kurš reiz mācījies Madlienas vidusskolā, tajā pavadīto laiku atcerētos ar prieku un lepnumu!

Undīne Piterniece

Ziemas prieki „Taurenītī”

Visa pasaule gatavojas 2018. gada ziemas olimpiskajām spēlēm, kas notiks Dienvidkorejā, tāpēc arī mēs nevarējām palikt malā un nolēmām rīkot ziemas sporta spēles „Mazā olimpiāde”. Tā kā šogad laika apstākļi ir ļoti mainīgi, tad, negaidot atkusni, jau 24. janvāra rītā visi pulcējāmies pirmsskolas sporta laukumā. Tur visus olimpiādes dalībniekus sagaidīja olimpisko spēļu talismans – Baltais tīģeris (Aelita Lazdiņa). Viņš meklēja savu draugu, arī olimpiādes talismanu – Lāci (Vija Celma), kurš bija aizgājis gulēt ziemas miegu. Visi mazie sportisti, skaļi saucot, pamodināja Lāci un aicināja pievienoties olimpiādei.

Vecāko grupu bērni aktīvi darbojās četros sporta veidos: slēpošanā, „bobslejā” – nobraucienā ar ragaviņām no kalna, hokejā un jautrā stafetē „Krāsainie cimdiņi”, bet mazākie bērni izbaudīja sniega priekus, metot ar bumbiņām pa krāsainām ledus formām. Nedēļas garumā bērni veica eksperimentus ar ūdeni, krāsām, dabas materiāliem un vēroja, kā ūdens aukstuma ietekmē pārvēršas ledū. Katra grupa ar skaistajiem ledus veidojumiem rotāja bērnu dārza tuvāko apkārtni.

Olimpiādes nobeigumā visus sportistus Lācis un Tīģeris pārsteidza ar svētku salūtu. Katrs dalībnieks saņēma olimpiādes medaļu, un grupā visus gaidīja karsta tēja un cienasts.

*Skolotāja
Vija Celma*

www.slide.lv

Vieta, kur satiekas mirklī...

Slāde

Mirkļi uzrakstītie

Piedot

Kaut kur dzirdēta un pierakstīta saruna.

„Piedod viņai... Lai kas bijis, piedod! Neturi ļaunu prātu! Šis ļaunais prāts tev arī pašam visvairāk kaitē. Notikums jau sen ir beidzies, nav viņa tagadnē, tas palicis tur – pagātnē. Pāri darījuma nav šeit, tikai aizvainotais prāts to visu laiku nēsā sevī, atceras, nelaiž prom. Bet mirklis ir palicis pagātnē, nekuriēnē. Kāpēc to staipīt sev līdzī? “

„Nē, to nevar piedot...Viņa nav pelnījusi piedošanu!”

„Cik gadu jau tu nēsā sev līdzī to nepiedošanu? Tā tevi pašu visu laiku grauž. Tu esi tādā kā strupceļā, tādā kā nekuriēnē. Paskaties, kā šī nepiedošana itin visu tavā dzīvē nomāc! Saki, kad pēdējo reizi tu tā no sirds priecājies? Juties aizkustināts? Kad pēdējo reizi tavi smieklī bija īsti un patiesi? Kad pēdējo reizi tu juties brīvs?”

Nav svarīgi, ir kāds pelnījis tavu piedošanu vai nav, un ne vienmēr skaļi ir jāpasaka – ES PIEDODU.

Mēs katru mirkli maināmies, tas cilvēks, kas bija pirms dienas, divām, nedēļas, gada, jau ir pilnīgi cits. Arī tu esi pilnīgi cits. Tad sajūti šo svaigumu, šo nepārtraukto pārtapšanu. Tas pāri darījums taču neatkārtojas ik mirkli, tas ir beidzies tur... sen atpakaļ, tikai tavā prātā ir dzīvs, iestrēdzis. Bet atmiņas nav realitāte. Atmiņas ir kā ilūzija.

Un tāpēc tu nevari, esi iesprūdis laikā. „Kā viņa tā varēja, kā...?” Mūžīgais jautājums un mūžīgās interpretācijas. Un, protams, nav viegli aizvainojumu atnest, ja tas cītīgi uzturēts, diendienā aprūpēts no tā brīža, kad viņa to izdarīja, līdz pat šim brīdim. Paskaties, kā tāds kaitīgs ieradums

– atcerēties to, ko viņa tev nodarīja, jo sāp jau tev pašam, nevienam citam. Tu atceries un izjūti pāri darījuma sāpes... Kamēr atceries, tikmēr...”

„Es gribu, lai viņa jūtas tieši tāpat kā es. Un es tik ļoti gribu atriebties!”

„Ja vien no tavas gribēšanas kas būtu atkarīgs. Tu vari vēlēt viņai visas pasaules nebūšanas, vai no tā tu juties labāk? Patiešām? Nav redzēts neviens atriebējs, kas būtu no sirds priecīgs, laimīgs un piepildīts. Jo atriebjoties jau ļaundarība tiek turpināta – man izdarīja, es pretī... nekas jau pamatā nav izmainīts. Ja deg vienā vietā, uguns netiek apdzēsta, bet gan palaista tālāk, lai deg divās, trijās, desmit vietās. Piedot nozīmē atlaist, neturēt ļaunu prātu. Ļaunatminības apstādīšana. Un tā gan nodara ļaunumu, tā ļaunatminība, tieši tam, kas uztur sevī šo prāta stāvokli. Tā paralizē, neļauj mierīgi dzīvot, atņem spēkus. Iepriekš tu biji tik dzīvespriecīgs, spēka pilns. Nu tas ir pazudis, un tevi pašu dzen arvien lielākā strupceļā. Jo lielāks ir aizvainojums, jo smagāka ir tā nasta. Un, kad cilvēks ir kilometriem ilgi stiepis melnu maisu, pilnu ar akmeņiem, tad spēka vairs nav nemaz, visprātīgākais būtu nomest to maisu zemē, vieglums parādīsies uzreiz. Un var vēl ieskatīties maisā... Tas pilns ar akmeņiem, bezjēdzīga nastas nēsāšana. Saprastu, ja tur zelts vai dimanti būtu iekšā... bet parasti akmeņi... Līdzīgi ar pāri darījumu. Tik ilgs ceļš jānoiet, lai saprastu... bezjēdzīgi... Bet varbūt var tūlīt? Atnest, lai vieglāk?

Slāde

Cik baltu...

Uzkritīs sniegs un visu apsegs. Tad netīrumi, kas uz zemes, balti kļūs, it kā izgaisuši.

Vai pāri darījumus arī iespējams tā apsegt, kad tie izgaista it kā nebijuši? Vai iespējams?

Varbūt var pazust šajā baltumā, nogulties uz zemes, apsnigt, nometot visu lieko, kas bijis netīrs? Un ļauties... Tā vienkārši ļauties...

Neko nesaki! Tu tāpat esi balta... cits varbūt redz tevi netīru, es – baltu... Un nav nozīmes, kāpēc... Tu balta man esi, un viss...

Kaut ikvienam būtu kāds baltais, it īpaši tad, ja vieni vienīgi dubļi visapkārt! Pietiek ar vienu... Pietiek...

Cerība rodas, skatoties, kā lēni krīt sniegs, apsedzot visu ar savu balto spēku. Kaut kā tīri paliek un viegli...

Tu stāvi blakus, mēs reizē apsniegam... un varbūt pat ne-

apjaut, cik baltu tevi redzu...

Cik BALTU...!

Slāde

TRĪS DOMU GRAUDI

1. Ja cilvēks neko labu nevar pateikt par sevi, bet ļoti gribas kaut ko pateikt, viņš sāk sliktu runāt par citiem. /Mihails Ļivaks/

2. Netērē tik daudz pūļu, parasti viss labais notiek negaidot. /Gabriels Garsija Markes/

3. Māte daba ir gudra, tikai dēls – bez smadzenēm. /Viljams Šekspīrs/

10.februārī plkst. 17.00 Madlienas kultūras namā

Ikgadējais koru sadziedāšanās koncerts
Madlienas balsis

Piedalās:

Ādažu jauktais koris "Saknes", diriģents Ārijs Ādamsons

Rīgas Ekonomikas augstskolas jauktais koris,
diriģenti Lauris Goss un Elīna Karaseva

S'P'IK! sieviešu koris, diriģente Dace Bīte

Madlienas jauktais koris, diriģente Liene Seržante un
kormeistare Baiba Rulle

Pasākumi Madlienas vidusskolā

9. februārī Žetonu vakars 12. klasei
(plkst. 17.00 skolas aktu zālē)

14. februārī Valentīndienas pasākums

1.–7. marts Valodu nedēļa
„Neklātienes ceļojums pa ....”

Madlienas vidusskolas
vēstures grāmatu

„Mana Madlienas vidusskola”

var iegādāties Madlienas
vidusskolā par Ogres novada
pašvaldības apstiprināto grāmatas
pažizmaksas cenu 13,77 EUR,
laikā no plkst 8.00 līdz 15.00.

Tāl. informācijai: 65039158

Veselības vingrošana

Madlienas vidusskolas sporta kompleksā 2. stāva ves-
tibilā notiek veselības vingrošana visām vecuma grupām
(līdzīgi jāņem paklājiņš un labs garastāvoklis). Visi tiek laipni
aicināti otrdienās plkst. 18.00. Trenere Baiba.

Tel. 29285500

Līdzjūtības

Man palikuši tavi vārdi,
Man palikusi tava sirds,
Un liekas, ka ikvienā zvaigznē
Vēl tavas acis pretī mirdz.
/M. Jansone/

Izsaku dziļu līdzjūtību Aijai Brālei ar māmiņas un
vīra aiziešanu. Jūtu līdzīgi no visas sirds!

Darba kolēģis un bijušais kaimiņš Juris

Tā gaisma, ko izstaro svece, tas gaišums, kas liesmiņā plīvo,
Tas izplēn un pazūd, un gaists,
Bet gaisma, kas cilvēkā dzīvo, un siltums, ko izstaro sirds,
Tas nezūd – tas paliek un mirdz.
/V. Egle/

Sērojam kopā ar Aiju Brāli,
no mātes un vīra uz mūsu šķiroties.

Madlienas vidusskolas kolektīvs

17.februārī 19.00
Madlienas kultūras namā

80-tie

Ādažu jauktais koris "Saknes", diriģents Ārijs Ādamsons

- Rūpes un palzes, lai paliek mājās. Līdzīgi jāņem laba oma, svētku baudīšana prieks un pilns groziņš
- Dress code: Smalki loturēts 80-to stils visa vakara garumā!
- Par pasākuma muzikālo daļu rūpēsies grupa ROLISE un DJ ŽANIS

23. februārī plkst. 19.00
Madlienas kultūras namā

VPDK „Made” ielūdz uz sadanci

„Zvaigžņu lietus”

ieeja bez maksas

Madlienas kultūras namā
17. martā 20.00

Atpūtas, dziesmu un joku vakars pie galdiniem

BAILE MUZIČĒS EDGARS LĪNĒ

ieeja: Eur 7

(Lūgums pieteikt galdinājumus līdz 12. MARTAM kultūras namā
vai pa Tel.: 65039166, 22425553)

Madlienas pagasta pārvaldes informatīvais izdevums. Tirāža 300 eks. Iespiesta SIA “Tipogrāfija Ogrē”.

Iznāk katra mēneša pirmajā nedēļā. Materiāli nākamajam numuram iesniedzami līdz katra mēneša 27. datumam.

Atbildīgais par izdevumu-Mareks Liepa, tekstu korektore-Zinta Saulīte. e-pasts: manamadliena@inbox.lv

Informatīvais izdevums pieejams internetā: <http://www.slide.lv/mana-madliena>

Adrese: Madlienas pagasta pārvalde. Tālruņi: 65039085, 65039185.

Par publicētajiem faktiem un uzskatiem atbild raksta autors.

